

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/280/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312203951
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Harbuta
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4312203951.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dušana Harbutu a členov senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa: L. O. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom S. nad L. - D. W. XXX, zast. Mgr. Noémi Poláková, advokátka, so sídlom Levice, M. R. Štefánika 3, proti odporcovi: V. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XXX, zast. JUDr. Ľudovít Didi, advokát, so sídlom Šahy, Hontianska cesta 4, o zaplatenie 663,88 eura s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 13C/31/2012-105 zo dňa 23. 04. 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ žiadal podaným návrhom zaviazať odporcu na zaplatenie 20.000,- Sk s 15% úrokmi titulom vrátenia pôžičky poskytnutej mu dohodou z 15. 02. 2008 na zaplatenie nákladov na vodičský preukaz. Odporca návrh odmietol ako nedôvodný, lebo žiadnu pôžičku od navrhovateľa nedostal. Potvrdil však, že získal vodičské oprávnenie na riadenie poľnohospodárskych strojov, pričom náklady na jeho získanie autoškole zaplatil navrhovateľ.

Súd prvého stupňa rozsudkom z 23. 04. 2013 č. k. 13C/31/2012-105 takto rozhodol: „Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 663,88 eur s 15 % ročným úrokom od 15.2.2008 do 31.12.2010, s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 663,88 eur od 1.1.2011 až do zaplatenia a nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 39,50 a trovy právneho zastúpenia vo výške 354,30 eur k rukám právnej zástupkyňi navrhovateľa Mgr. Noémi Polákovovej, advokátke so sídlom 934 01 Levice, M.R. Štefánika 3, IČO: 42 050 545, všetko do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.“

Podľa odôvodnenia súdu, vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, svedkov V. O., U. K., I. K., L. K., písomnými dôkazmi - dohodou o poskytnutí pôžičky, evidenčnou kartou Okresného dopravného inšpektorátu Levice, živnostenským oprávnením V. O., pracovnou zmluvou, žiadosťou o udelenie vodičského oprávnenia, záverom lekárskej prehliadky o spôsobilosti viesť motorové vozidlo a príjmovým pokladničným blokom č. 19-11/2007 vystaveným V. O..

Po vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav: „Z dohody o poskytnutí pôžičky zo dňa 15.02.2008 vyplýva, že navrhovateľ poskytol odporcovi pôžičku vo výške 20.000,- Sk za účelom zaplatenia vodičského preukazu. Odporca sa zaviazal, že pôžičku vráti do 31.12.2010 a z poskytnutej pôžičky zaplatí ročný úrok vo výške 15% ročne. Podľa dohody o poskytnutí pôžičky je zrejmé, že odporca potvrdil, že dňa 15.02.2008 prevzal od navrhovateľa pôžičku. Z evidenčnej karty zo dňa 21.11.2012 vyhotovenej Okresným riaditeľstvom PZ, Okresný dopravný inšpektorát vyplýva, že odporca dňa 27.12.2007 získal vodičské oprávnenie B1, B, AM a T pod protokolom číslo 02092-54/03-2007 s tým, že dňa 16.01.2008 bol vodičský preukaz pod č. LV-XXXXX-XX vydaný odporcovi. Podľa výpisu zo živnostenského registra na podnikateľa V. O. - Autoškola vyplýva, že v predmete podnikania má

zapísaný výcvik žiadateľov o vodičské oprávnenie a doškoloňovanie držiteľov vodičského oprávnenia od 9.10.2003. Podľa pracovnej zmluvy uzavretej medzi zamestnávateľom V. - TL s.r.o. a zamestnancom - odporcom je zrejmé, že odporca bol prijatý do zamestnania ako traktorista, vodič, pracovník živočíšnej výroby a rastlinnej výroby vo S. nad L. - D. W. s dňom nástupu 6.5.2009 na dobu neurčitú. Zo žiadosti o udelenie vodičského oprávnenia zo dňa 19.11.2007 vyplýva, že túto podpísal odporca a na tejto žiadosti sa nachádza záznam o skúškach s tým, že odporca vykonal skúšky dňa 27.12.2007 a protokolu o skúške bolo udelené číslo 2092-54/03-2007. Zo záveru lekárskej prehliadky vodiča zo dňa 13.6.2007 s evidenčným číslom 108/2007 je zrejmé, že odporcovi ako žiadateľovi o vydanie vodičského oprávnenia bol vydaný záver z lekárskej prehliadky, že je spôsobilý viesť motorové vozidlo. Dňa 27.12.2007 ORPZ, ODI Levice vyhotovil záznam o skúške vedenia motorových vozidiel. Dňa 20.12.2007 bolo vydané odporcovi osvedčenie o absolvovaní prípravy na skúšku odbornej spôsobilosti na vydanie oprávnenia viesť motorové vozidlo (vodičský kurz). Z príjmového pokladničného dokladu č. 19-11/2007 vyhotoveného V. O. dňa 30.11.2007 vyplýva, že od navrhovateľa bola prijatá suma 18.000,- Sk za účelom výcviku vodiča V. K.. Súd po vykonanom dokazovaní mal za preukázané, že návrh bol podaný dôvodne a preto mu v celom rozsahu vyhovel. Navrhovateľ poskytol odporcovi pôžičku vo výške 663,88 eura dňa 30.11.2007 za účelom zaplataenia vodičského kurzu. Odporca následne aj písomne potvrdil dňa 15.02.2008, že mu navrhovateľ poskytol pôžičku vo výške 663,88 eura (20.000,- SK) za účelom zaplataenia vodičského preukazu. Odporca podľa tejto písomnej dohody sa zaviazal navrhovateľovi pôžičku vrátiť do 31.12.2010 s tým, že mu zaplatí aj 15% ročný úrok, pričom dohoda o úroku je v súlade s ustanovením §-u 658 ods. 1 Obč. zák., kde sa uvádza, že pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky. Pre platnosť zmluvy o pôžičke sa nevyžaduje osobitná forma, možno ju uzavrieť ústne, písomne, konkludentným prejavom. Zmluva o pôžičke bola uzavretá minimálne k 30.11.2007, kedy navrhovateľ vyplatil peňažné prostriedky vo výške 597,49 eura za vodičský kurz odporcu V., čo preukazuje príjmový pokladničný doklad č. 19-11/2007 zo dňa 30.11.2007. Navrhovateľ priamo odovzdal peňažné prostriedky majiteľovi autoškoly V. O. za prítomnosti odporcu, čo potvrdil aj vypočutý svedok V. O. na pojednávaní dňa 21.02.2013. Svedok O. ďalej potvrdil, že odporca mu uviedol, že vodičský kurz za neho vyplatí navrhovateľ, pretože nemá dostatok peňažných prostriedkov. Svedok ďalej uviedol, že na vodičský kurz bolo potrebné zabezpečiť aj kolkové známky v hodnote 66,39 eura (2000,- Sk). Svedok V. O. dňa 03.12.2012 potvrdil súdu písomne (č.l. 34), že kolkové známky v hodnote 66,39 eura (2000,- Sk) dodal navrhovateľ. Odporca tieto skutočnosti - nikdy nerozporoval v tom smere, že by si vodičský preukaz aj kolkové známky vyplatil sám. Kolkové známky v hodnote 66,39 eura boli zaplataené za žiadosť odporcu o udelenie vodičského oprávnenia zo dňa 19.11.2007 (č.l.57). Súd mal za to, že ústna zmluva o pôžičke korešpondovala čo do obsahu s písomnou zmluvou, dohodou o poskytnutí pôžičky zo dňa 15.02.2008, nakoľko odporca na pojednávaní dňa 06.11.2012 potvrdil, že dohodu vlastnoručne podpísal. Navrhovateľ na pojednávaní dňa 21.02.2013 potvrdil vo svojom vyjadrení, že písomná dohoda o pôžičke je čo do obsahu identická s ústne uzavretou zmluvou o pôžičke. S odporcom bola ústne dohodnutá výška pôžičky, úrok, ako aj doba splatenia pôžičky a účel pôžičky. Navrhovateľ ďalej potvrdil, že k dátumu 30.11.2007, kedy došlo k zaplataeniu vodičského kurzu navrhovateľom, už bola zmluva o pôžičke ústne dohodnutá medzi účastníkmi konania. Odporca síce tvrdil dňa 21.02.2013, že ústne sa s navrhovateľom po poskytnutí pôžičky nedohodol, ale ani na viacnásobné dotazy súdu, prečo potom podpísal zmluvu o pôžičke dodatočne dňa 15.02.2008 nevedel súdu túto skutočnosť relevantne vysvetliť. Odporca súdu potvrdil, že zmluvu o pôžičke vlastnoručne podpísal, avšak v odpore uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by navrhovateľovi podpísal zmluvu o pôžičke. Právny zástupca odporcu dňa 23.04.2013 tvrdil, že zmluvu o pôžičke považuje za predstieraný právny úkon, pretože išlo o plnenie zo strany navrhovateľa súvisiace so získaním kvalifikácie odporcu podľa §-u 154 ods. 1 Zák. práce. Súd mal za to, že pri zmluve o pôžičke boli naplnené všetky pojmové znaky. V zmysle konsenzu obidvoch zmluvných strán navrhovateľ poskytol a/peňažné prostriedky za odporcu na jeho vodičský kurz, b/tým bol predmet pôžičky aj druhovo (genericky) určený, c/ išlo o dočasný právny vzťah, d/ u odporcu vznikla povinnosť vrátiť vec rovnakého druhu, e/ bola dohodnutá splatnosť vrátenia. Odporca v podanom odpore tvrdil, že získaním vodičského preukazu si zvýšil kvalifikáciu ako vodič poľnohospodárskych strojov, pričom s navrhovateľom v súvislosti so zvyšovaním kvalifikácie žiadnu zmluvu neuzatváral. Právny zástupca odporcu dňa 15.01.2013 tvrdil, že odporca si získaním vodičského preukazu zvýšil odbornú spôsobilosť. Následne právny zástupca odporcu na pojednávaní dňa 23.04.2013 tvrdil, že navrhovateľ plnil vo výške 663,88 eura v súvislosti so získaním kvalifikácie odporcu podľa §-u 154 ods. 1 Zákonníka práce. V tejto súvislosti odporca mal preto v konaní výsluchom svedkov U. K. staršieho, L. K., U. K. mladšieho, I. K. preukázať, že odporca bol u navrhovateľa v dobe k 30.11.2007 v pracovnom pomere. Súd skutočnosť, či odporca bol k dátumu poskytnutia pôžičky, t.j. k 30.11.2007 v pracovnom pomere u navrhovateľa, považoval za irelevantnú.

V prípade, ak si odporca u navrhovateľa mal zvýšiť získaním vodičského preukazu kvalifikáciu, musela by byť medzi účastníkmi konania uzavretá písomne dohoda. V §-e 155 Zákonníka práce sa uvádza, a že dohoda sa musí uzatvoriť písomne, inak je neplatná. Podľa §-u 40 ods. 1 Obč. zák., ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný. Nedodržanie zákonom ustanovenej formy právneho úkonu spôsobuje jeho absolútnu neplatnosť. Preto, ak by dohoda o zvýšení kvalifikácie bola uzavretá ústne, išlo by o právny úkon postihnutý absolútnou neplatnosťou, ktorý nemá za následok vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností. Absolútna neplatnosť právneho úkonu nastáva priamo zo zákona (ex lége) a pôsobí od začiatku (ex tunc) voči každému. Do úvahy tiež neprichádza, že navrhovateľ poskytol odporcovi 663,88 eura na získanie kvalifikácie podľa §-u 154 Zákonníka práce. V §-e 154 ods. 1 Zákonníka práce je zakotvené, že zamestnancovi, ktorý vstupuje do pracovného pomeru bez kvalifikácie, zabezpečuje zamestnávateľ získanie kvalifikácie zaškolením alebo zaučením. Po skončení zaškolenia alebo zaučenia vydá o tom zamestnávateľ zamestnancovi potvrdenie. Nie je súdu známe a ani odporca súdu netvrdil ani nepreukázal, že navrhovateľ je majiteľom autoškoly. Uvedená skutočnosť ani nie je dôležitá, pretože odporca absolvoval vodičský kurz v autoškole V. O., pričom vodičský preukaz vydal Okresný dopravný inšpektorát PZ v Leviciach. Teda o získaní vodičského oprávnenia odporcom nemohol odporcovi navrhovateľ vydať potvrdenie, pretože na to nemal oprávnenie, toto oprávnenie patrí Okresnému dopravnému inšpektorátu PZ Levice. Vyjadrenia odporcu v časti tvrdenia, že nevedel z akého dôvodu podpísal dňa 15.02.2008 zmluvu o pôžičke, súd nepovažoval za náležité. Totiž odporca počas konania uvádzal viaceré nepravdy, najmä keď tvrdil, že do autoškoly nechodil a neabsolvoval ani skúšky ani jazdy ani testy, nebol prítomný pri odovzdávaní peňažných prostriedkov navrhovateľom odporcovi. Svedok V. O., majiteľ autoškoly tieto tvrdenia odporcu na pojednávaní dňa 21.2.2013 vyvrátil, keď uviedol, že nie je možné, aby odporca dostal vodičský preukaz bez toho, aby navštevoval teoretické prípravy. Keď idú účastníci vodičského kurzu na skúšky, musí mať záznamy o tom, že účastníci absolvovali teoretickú aj praktickú prípravu. Potvrdil tiež, že bol prítomný, keď odporca vykonával záverečné skúšky a aj s policajtom pri záverečnej skúške sedel s odporcom vo vozidle. Odporca na pojednávaní dňa 21.02.2013 aj potvrdil, že žiadosť o udelenie vodičského oprávnenia vlastnoručne podpísal, potvrdil, že absolvoval lekársku prehliadku pre potreby vodičského kurzu dňa 13.06.2007, potvrdil, že dňa 27.12.2007 vlastnoručne podpísal záznam o skúške z vedenia motorových vozidiel na autocvičisku a záznam o skúške z vedenia motorových vozidiel v podmienkach cestnej premávky vrátane mestskej premávky a tiež podpísal záznam o ústnej skúške. Súd nepovažoval výsluchy svedkov I. K., U. K. ml. a st. a L. K. za vieryhodné, pretože všetci svedkovia, ktorých výsluch odporca navrhol, sú jeho príbuznými. I. K. je jeho manželka, L. K. matkou, U. K. st. otcom a U. K. ml. bratom. Navyiac tieto výpovede si navzájom v niektorých častiach odporovali. Svedkyňa I. K. tvrdila, že odporca dňa 30.11.2007 nebol prítomný pri odovzdávaní sumy 663,88 eur navrhovateľom V. O., hoci svedkyňa pri tomto úkone vôbec nebola prítomná. Toto tvrdenie vyvrátil svedok V. O., ktorý potvrdil, že odporca bol prítomný dňa 30.11.2007 pri platbe 663,88 eur, keď navrhovateľ odporcovi poskytol pôžičku tým, že zaplatil za odporcu vodičský kurz. Navrhovateľ túto okolnosť potvrdil, keď uviedol, že v deň 30.11.2007, keď platil sumu 597,49 eur (18000,-Sk) za vodičský kurz a odovzdával V. O. kolkové známky v hodnote 66,39 eur (2000,-Sk), bol prítomný aj odporca. Svedok U. K. st. uviedol, že nemal vedomosť o tom, odkiaľ mal odporca peňažné prostriedky na získanie vodičského preukazu. Tvrdil ale, že od svojej manželky vie, že sumu 663,88 eur (20.000,-Sk) strhával navrhovateľ odporcovi z platu. Svedok U. K. ml. potvrdil, že v roku 2007 u navrhovateľa nepracoval, ale videl že každý mesiac navrhovateľ vypláca odporcovi mzdu. Svedkyňa L. K. tvrdila, že navrhovateľ strhával vodičský preukaz odporcovi zo mzdy. Odporca ale tvrdil, že mu navrhovateľ nikdy zo mzdy nestrhával za vodičský (č.l. 89). Tvrdil, že raz, ale jeho otcovi strhol na získanie vodičského preukazu navrhovateľ sumu zo mzdy. Jeho otec U. K. st. túto skutočnosť súdu nepotvrdil. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že odporca v čase absolvovania vodičského kurzu nemal dostatok peňažných prostriedkov na získanie vodičského preukazu. Túto skutočnosť potvrdil aj V. O., keď uviedol, že vodičský kurz vyplatí navrhovateľ, pretože odporca nemá dostatok peňažných prostriedkov, čo mu uviedol sám odporca. Svedok U. K. st. potvrdil tiež, že odporca k novembru 2007 nedisponoval sumou 663,88 eur. Navrhovateľ odporcovi za jeho prítomnosti poskytol pôžičku 663,88 eur tak, že sumu 597,49 eur (18.000,-Sk) vyplatil pred odporcom majiteľovi autoškoly a za rozdiel t.j. 66,39 eur kúpil odporcovi kolkové známky. Odporca následne dňa 15.02.2008 potvrdil písomne poskytnutie pôžičky len s tým rozdielom, že k poskytnutiu pôžičky došlo reálne dňa 30.11.2007 a nie dňa 15.02.2008, ako sa to uvádza na dohode o poskytnutí pôžičky. Dátum poskytnutia pôžičky, ale nie je podstatnou náležitosťou zmluvy o pôžičke a nemá za následok neplatnosť zmluvy o pôžičke. Odporca súdu ani na viaceré dotazy nevedel ozrejmiť, z akého dôvodu podpísal zmluvu o pôžičke, a preto súd mal za to, že odporca podpisom dňa 15.02.2008 len osvedčil a potvrdil ústnu dohodu medzi účastníkmi konania.“

V konaní úspešnému navrhovateľovi súd priznal podľa § 142 ods. 1 OSP náhradu trov konania vo výške 443,59 eura, z čoho trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 404,09 eura. Podrobne rozviedol v odôvodnení špecifikáciou trov konania.

Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca. Domáhal sa jeho zmeny a zamietnuť návrh, alternatívne jeho zrušenie. Vytkol súdu neúplne zistený skutkový stav veci. Považoval svedeckú výpoveď V. O. za nevieryhodnú. Pravdou je iba to, že vodičský preukaz vybavil pre neho navrhovateľ, aby mohol jazdiť s traktorom aj na pozemných komunikáciách. Klamali navrhovateľ aj svedok o zaplatení vodičského kurzu. On nemal žiadnu ústnu dohodu s navrhovateľom o pôžičke. Keby zostal u neho pracovať, nikdy by od neho nežiadal vrátenie tzv. pôžičky zaplatenia vodičského kurzu. Vodičský kurz navrhovateľ vybavil a zaplatil aj jeho bratovi U. K.. Vodičský preukaz, ktorý zaplatil navrhovateľ majiteľovi autoškoly, slúžil na získanie jeho kvalifikácie vykonávať prácu traktoristu v záujme zamestnávateľa - navrhovateľa. V rokoch 2007 - 2008 pracoval u navrhovateľa ako traktorista bez uzavretej pracovnej zmluvy, avšak dostával za prácu 15.000,- Sk mesačne. Zmluvu o pôžičke podpísal nie slobodne a vážne a v tiesni a považuje ju za simulovaný právny úkon, ktorým sa malo zakryť skutočné plnenie súvisiace so vzdelávaním a získaním jeho kvalifikácie ako vodiča v zmysle § 153, § 154 Zák. práce. Bez toho by nemohol u navrhovateľa ako vodič - traktorista pracovať. Súd sa nevyporiadal s otázkou trvania jeho pracovného pomeru a ani so zmluvným obchodným vzťahom navrhovateľa a majiteľa autoškoly, ako aj s jeho tvrdením o uzavretí zmluvy medzi navrhovateľom a majiteľom autoškoly v prospech tretej osoby podľa § 50 Občianskeho zákonníka.

Odvolací súd prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a za splnenia podmienok stanovených v § 156 ods. 3 OSP verejne vyhlásil 12. 02. 2014 rozsudok, ktorým podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto v odôvodnení sa obmedzuje na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie zákonným spôsobom a v dostatočnom rozsahu, potrebnom na rozhodnutie vo veci. Odôvodnenie rozsudku zodpovedá kritériám ustanovenia § 157 ods. 2 OSP. Súd stručne, jasne a výstižne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Vec považoval za právny vzťah pôžičky, ktorú poskytol navrhovateľ odporcovi na zaplatenie vodičského kurzu na získanie vodičského oprávnenia v autoškole. Odporca osvedčil poskytnutie pôžičky aj písomne 15.02.2008, potvrdiac tak ústne uzavretú dohodu účastníkov.

Odvolací súd považoval preto rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny v celom rozsahu, vrátane výroku o trovách konania účastníkov, a preto ho potvrdil (§ 219 ods. 1 OSP).

V konaní úspešnému navrhovateľovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, keď si ju výslovne neuplatnil.

Tento rozsudok bol prijatý odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.